

To što nemaš debeli novčanik, pasos i bogate rođjake u inostranstvu, ne znači da i ovo leto treba da sediš kod kuće i ogovaraš one koji su otputovali.

Tvoje je samo da odgovoriš na sledeća pitanja, a ima ko će da organizuje tvoje letovanje!

Ovog leta želim da:

- 1. upoznam neke druge mirise, zvuke, mesta, događaje i ljude;*
- 2. naučim sasvim nove vешtine;*
- 3. obnovim znanje stranog jezika;*
- 4. steknem prijatelje iz celog sveta;*
- 5. doprinesem da Zemlja postane zdravije i pravednije mesto.*

MEĐUNARODNI VOLONTERSKI KAMP NA OSTRVU ANDROS (GRČKA)

Mladi istraživači Srbije – Volonterski servis Srbije

Jasmina Dimitrijević i Ivan Milićević, volonteri

Od Beograda do Soluna, u najboljem slučaju, trebaće vam 15 sati putovanja vozom, s tim što će voz od Beograda do Niša putovati duže sad nego daleke 1950. godine. Sva sreća pa smo Ivan i ja, volonteri iz Srbije, inače drugovi punih sedamnaest godina, sa litrom rakije, zalihama hrane i dobrom muzikom, bili spremni na ovako iscrpan put, koji se do konačne odrednice odužio na dobra 34 sata putovanja.

Andros, grčko ostrvo darovitih bogova i dobrih ljudi, sa pet reka, najčistijim peskovitim plažama, sa hramovima vere na svakom koraku i sa prepoznatljivim belim kućama sa plavim prozorima, još uvek nije meta radoznalih turista.

Glavni grad ovog ostrva je Hora. Kasnije saznajem da se tako nazivaju svi glavni gradovi grčkih ostrva. Ovaj grad počiva na tradiciji, bogat je istorijom, ali je i skladan spoj modernog duha i drevne kulture. Prepun malih dućana i muzeja, okupan morem, najposebnija je odrednica na ostrvu.

Naš volonterski kamp je u Gavriju, glavnoj luci na ostrvu, gde odsedamo u gimnaziji koja je samo 200 metara udaljena od mora.

U jednoj velikoj prostoriji, na vrećama za spavanje, spava nas 11, od kojih: tri Grkinje, jedan Grk, dve Japančice, jedna Španjolka, jedna Nemica i nas dvoje. Svi zajedno obedujemo, radimo, provodimo slobodno vreme i već drugog dana doživljavamo jedni druge kao članove porodice.

Ivan i ja bili smo jedini Srbi u luci, ali to nije uvećalo našu nostalgiju prema Srbiji u trenutku izvođenja penala za plasman Partizana u Ligu šampiona. Svi volonteri, svi Grci, prisutni u bašti kafića, skandirali su uz zdravicu "Srbija, Srbija!" dugo u noć. Onda se pojavio i gradonačelnik ostrva, koji nam je, kao Partizanovcima, od srca čestitao i izjavio sledeće: "Vi niste u vašoj zemlji, a znam da je ovo velika noć za vas i sve Srbe, zato želim da se osećate prijatno ovde i da proslavite. Kuca častil!". To je za nas, sa losim srpskim životnim standardom i preskupim pivom na ostrvu, bio veliki gest i trenutak koji je bio presudan da se "zaljubimo" u ovo ostrvo.

Od te večeri, gde god da smo krenuli, svi su pozdravljali i dalje skandirali "Srbija, Srbija", što je postalo sve inenzivnije, s obzirom da je Ivan zaludenik za grčku muziku i da je već u 22 časa, sa prvom pesmom započinjao noćni provod koji je svake večeri trajao do ranih jutarnih časova. Setila sam se serije "Vruć vetar" i Borivoja Šurdilovića, koji osvaja

simpatije svoje buduće žene uz jednu grčku pesmu, plešući sam. Moram da vam kažem da je Ivan osvojio sve žene ovim plesom, uz istu grčku pesmu... Maloletne, udate, razvedne, bakice i usedelice. Nije izvoljevaio mnogo kad je reč o partnerki za igru.

Izvavao bi svoje papuče i slagao ispred ulaza lokala, a mi, ostali volonteri, kao hipnotisani radili bismo isto. U klubu "Karlito", koji smo već doživljavali kao naš, uz grčku rakiju "cipuro" pravili smo najluđu atmosferu kroz neki nama svojstveni ples, (pokušaj grčkog plesa). Posetioci lokala svaki put bi ispratili ovu našu igru i pokazivali nam nove korake u zamenu za srpsko kolo.

Imati privilegiju i upoznati te divne ljude na ostrvu, od kojih je jedan i sam gradonačelnik, slušati životna iskustva našeg organizatora posla, Filipidisa, diviti se starim ljudima koji su se posle 30 godina života u Atini vratili ovde i ispunili svoj životni san otvaranjem džez kluba u svojim 60. godinama, veliki je podstrek i motivacija da verujete u sopstvene snove.

Uživati u najčistijim plažama i doprinositi ovom ostrvu kroz posao čišćena staza koje su na visokim obroncima stena, gore, iznad, u samim oblacima, nešto je što će vas obogatiti duhovno i učiniti jako srećnim.

Prijatelji koje ćete sresti u kampu, verovali ili ne, ostaće vam prijatelji za ceo život i to je najveće bogatsvo sa kojim ćete se vratiti u Srbiju.

Ko se jednom u životu potruđi da izdvoji 15 slobodnih dana, malo novca i dobre volje, ko jednom poželi da uradi nešto dobrovoljno i da svojim radom doprinese nekoj zajednici, a kroz taj rad upozna divne ljude, i upozna sebe, postaće zaljubljenik u volonterske kampove i poželeće da 365 dana u godini živi život jednog volontera.

Ja i Ivan imamo tu sreću da smo postali zakleti volonterski saputnici. Takođe, imamo tu sreću i čast da smo deo jedne dobre organizacije, koja nam pomaže da živimo život bogat iskustvom i prijateljima. Mi smo deo Mladih istraživača Srbije.

Radni kamp je jedinstven oblik volonterskog rada, predviđen za sve ljude dobre volje između 18 i 65 godina i koji govore elementarni engleski ili jezik zemlje u koju idu. **Potrebno je platiti samo put i članarinu u Volonterskom servisu Srbije od 4000 dinara, a smeštaj i hrana na kampu su obezbeđeni.** Iako većina volontera koja ide na radne kampove ima između 18 i 25 godina, volonteri svih uzrasta su dobrodošli. Postoje i posebni, tinejdžerski kampovi, za mlade od 14 do 18 godina. Osim malobrojnih kampova koji pretpostavljaju posedovanje određene veštine ili znanja (kao što su umetnički - muzički, rad sa decom i odraslima sa specifičnim potrebama), **ne postoje ograničavajući uslovi.** Jednostavno, ako ima mesta, volonter će biti smešten. Učesnici iz različitih zemalja radom na kampovima daju svoj doprinos pre svega lokalnim zajednicama a podstiče se mobilnost mladih i njihovo aktivno učešće kroz volonterski rad.

Svaki radni kamp je drugačiji zbog broja učesnika (obično od 6 do 30 volontera), njihovog porekla i, naravno, njihovih ličnosti. Jedan od glavnih ciljeva radnog kampa je stvaranje kontakata između učesnika iz inostranstva i lokalnog stanovništva, čime se doprinosi boljem razumevanju naroda i kultura, prijateljstvu i miru. Volonteri su tako i učesnici u svakodnevnom životu, a ne turisti. Time dobijaju potpuno drugačiju sliku zemlje u kojoj borave, posmatranu iz ugla samih stanovnika, i u mogućnosti su da bolje upoznaju njihovu kulturu i običaje.

Programi su tematski veoma različiti: ekološki, arheološki, socijalni, umetnički, različita rekonstrukcija i izgradnja, poljoprivredni, koji se bave kulturnim nasleđem, istorijom, jezikom, mirom, rad sa decom i osobama sa posebnim potrebama. Zbog široke dostupnosti i programske edukativne atraktivnosti, Mladi istraživači Srbije su posebno razvijali ovaj sektor u cilju društvenog aktiviranja najšireg kruga mladih.